

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Rørdrummen

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Rørdrummen", i Blicher, Steen Steensen: *Udvalgte værker*, Gyldendal, 1982-83, s. 331. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blich06-shoot-workid85460/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte værker

Trækfuglene

Rørdrummen

Hør!

Hvilket Suk! det hæver sig og dør,
Lig en Basunes i Søens hvislende Rør.
Hvo er du, som hilser Vaarens Dage
Med Klage?

„Nej!

„Hvad du hører, Klage er det ej;
„I Elegier alleneste bejler nu jeg.
„Hvorfor kan man ej i Suk udtrykke
„Sin Lykke?

„O!

„Der er Lykke, mere end du vil troe
„I umisundte, stille, lønlige Bøe.
„Ikke alle Suk og Taarer glide
„Af Kvide.

„Sang,

„Selve din, min Ven! har ej engang
„Idelig jublende Glædes henrivende Klang;
„Og maec Du ej selv jo stundom græde
„Af Glæde?

„Tidt

„Om Lyksalighed paa Jorden vidt
„Lede I Mennesker! finde som oftest lidt;
„Mangen leder, til han vorder fremmet
„I Hjemmet.

„Mit

„Er kun snævert, ejer ikkun lidt;
„Dog jeg det ikke, du Stolte! bortbytter for Dit.
„Ingen, Du! af dine gyldne Avner
„Jeg savner.

St. St. Blicher

„Flyv

„Med din Legion af Ønsker! Klyv
„Møjsomt til Ærens Top, og lyksalig Dig lyv!
„I min Vraae jeg skal Dig ingenlunde
„Misunde.”

Trækfuglene

Bruushanen

Tringa pugnax! nu blier her et muntert Liv;
Thi hvad er Livet foruden Kiv?
Lig en Soruner foruden Torden og Blæst,
Beständig Solskin tjener ej bedst.
See! til Striden sig ruster den modige Trop,
Rejser Fjedre og puster sig op.
Trindtom stander det svage, men kjerlige Kjøn;
Elskovs Glæde er Tapperheds Løn.
Nu begyndes: jo det gaar alvorligt til!
Ret som tilforn udi Ridderspil;
Damerne, læse vi, mounne deeltagende see
Paa den rædsomme vilde Melée;
Eller som i vor mere forfinede Tid
Naar Recensentere rage i Strid
Med Forfattere, kærupe, om ej med Spær
Saa dog med mordiske Gaasfjær;
Men med den Forskjæl, at Ridder og Bruuskok veed
Altid Kampens Aarsag og Meed,
Samt at alle de Vaaben, vi hos dem see,
Ere aldrig forgiftede.
Ej! hvad nu! skal Krigen endes saa snart?
Ah! der kommer en Høg med Fart;
Ret som hiin, der fra Elba tilbagevendt:
Raabte: nu er Congressen endt.